

---

# Van vliegers, het beschermen van uitvindingen

strekte een licentie aan een grote fabrikant van gebruiksproducten bij de bosbouw. Het duurde een eeuwigheid voordat de firma het in productie nam, er een paar verkocht en daarna werd overgenomen door een andere firma. De kosten voor het patent stapelden zich jaar in jaar uit op (de initiële kosten dekten alleen de eerste jaren – waarna er een substantiële verhoging plaatsvond die elk jaar toenam). De royalties dekte de gemaakte kosten niet waarop ik het patent opgaf. Nu, in 2000, is dit idee de industriële standaard en de fabrikanten hebben er plezier in me te vertellen dat ik had moeten doorzetten.

**Les 2:** Geef niet te snel op. Het systeem dat ik uitvond vond pas afzet na 20 jaar waarna het patent al was verlopen. Waarschijnlijk had ik de zaagmachine licentie terug moeten nemen en in mijn eigen familiebedrijf moeten opstarten, maar laat in de jaren 70 was ik niets anders dan vliegers geïnteresseerd

In 1990 kwam de buggy en kon ik de saillante layout hoofdpunten, speciaal de direct sturende voet steunen aan de frontvork, laten patenteren. Maar dat deed ik niet hoofdzakelijk omdat ik faalde te anticiperen op het uiteindelijk succes wat de buggy werd. Mijn schatting in 1990 was dat we hopelijk een totaal van 1000 buggies zouden verkopen (anderen in de vliegerwereld vonden dit een veel te optimistische verwachting). We verkopen er nu meer dan dit aantal per jaar.

**Les 3:** Onderschatting van de waarde van een nieuw idee is net zo slecht als het overschatten – en er is achteraf bezien misschien zelfs minder gemakkelijk mee te leven. Maar ik ben helemaal niet ongelukkig met de uitkomst voor ons zelf met het produceren van buggies, die geen wettelijke bescherming hebben en vereiste dat we de trend, de productie en efficiënte distributie konden blijven volgen. Ruim tien jaar na de start, blijven we het dominante merk in de buggybranche en ik vraag me dikwijls af of dit het geval zou zijn geweest als we de tijd hadden gespendeerd aan juridische gevechten in de rechtbank over het patent en de kopieerders. Het is evenzeer

waar dat het niet patenteren van ons ontwerp voordele van ons heeft gewerkt en heeft geresulteerd in het worden van de wereld standaard. Dat zou niet het geval zijn geweest als we anderen hadden aangespoord alternatieven te vinden. Eerlijk gezegd speelden deze aspecten ook in onze gedachten toen we besloten niet te patenteren.

Nog enkele voorlopige patenten verder was mijn volgende avontuur in de patentwereld de C Quad. Ik denk dat dit mogelijk de eerste succesvolle tractie vlieger is die een kruising is tussen vliegers met- en zonder een frame. Het is naar mijn mening een belangrijke doorbraak die zeker bescherming rechtvaardigt. Als het kopiëren de meest oprechte vorm van vleierij is dan is de C-Quad het meest succesvolle product te oordelen naar de afgeleide eigenbouw vormen als de Bean, de Trident en andere die nu verschijnen.

Het patenteren van de C Quad is een frustrerend proces geworden hoofdzakelijk vanwege de benodigde tijd. Niet alleen de verstreken tijd (reeds meer dan 3 jaar), maar de uren en uren argumentatie over een of ander stom woord, terwijl ik liever buiten was en plezier kon maken. Hoewel ik me niet kan voorstellen dat er een vliegeraar is die moeite heeft met het verschil tussen de C-Quad en zeg de Flexifoil of Delta stuntvlieger, patent advocaten en patent onderzoekers zijn geen vliegeraars. Voor hen evenals het grootste aantal van de 7 biljoen aardbewoners is een vlieger een vlieger, als ze zelfs al weten wat een vlieger is! De patenttaal is een speciale eigen taal met betekenissen en gebruiken die in de loop van honderden jaren van het recht hun eigen betekenis hebben gekregen. Wanneer je de specificaties leest is het niet wat je denkt dat je leest of wat de advocaat voor jouw uitvinding onder de hoogdravende taal verstaat. Gelukkig is het gezegd: "Ambtelijke molens draaien langzaam maar zeker" van toepassing op patenten als voor elke andere branch. Er is een schijnbaar eindeloze reeks van dossiers, herziene dossiers, studies en herstudies voor nodig maar uiteindelijk moet het systeem werken hoop ik. Helaas gaat elke stap gepaard met een rekening. Natuurlijk verwijt

ik mijn advocaten de vertragingen en frustraties vanwege het onbegrip over vliegers. Natuurlijk verwijten zij mij er niet in te slagen dingen duidelijk genoeg over te brengen, maar ze zijn te beleefd om me dat te zeggen.

**Les 4:** Wanneer de experts er zich mee gaan bemoeien gaat het langzaam en wordt het duur!

Voor onze nieuwe vlieger de Arc, nam ik les 4 ter harte en schreef de specificatie zelf. Nu heb ik problemen, ik kan slechts mezelf de schuld geven. Deze vlieger is werkelijk een doorbraak – dat denk ik echter altijd! Het nam 4 dagen en 22 bladzijden in beslag het patentontwerp voor de Arc te beschrijven maar ik kreeg toch een aanzienlijke rekening voor het "opstellen".

**Les 5:** Ik heb het verkeerde vak gekozen! Eigenlijk is het proces van patenteren helemaal niet zo slecht, want terwijl het proces loopt bestaat er een aanzienlijke bescherming tegen kopiëren. Alleen een dwaas of gek zal op enige commerciële schaal gaan kopiëren wetende dat vanaf de datum van een mogelijk patent al zijn werk in het ontwikkelen, de productie en de distributie verloren kunnen zijn. En alles wat daarvoor nodig is, is dat slechts één belangrijke nieuwigheid wordt herkend uit de vele die in de specificatie worden geclaimd.

Terwijl het proces van het patenteren langzaam en met veel kosten verloopt is er tijd het ontwerp te vervolmaken, om het in productie te krijgen en op de markt te brengen. Tegen de tijd dat een patent wordt verleend of niet wordt verleend zal een gedegen fabrikant een dermate grip op de markt hebben door de prijs, kwaliteit, naam en distributie dat het voor sjoemelaars niet veel waarde meer heeft. Dus tegen de tijd dat het patent wordt verkregen of niet wordt verkregen, heb je het niet meer nodig.

En dan is er natuurlijk nog auteursrecht en naamsbescherming, maar dat is een geheel ander verhaal. En ook daar snap ik niks van!

**Peter Lynn, Ashburton, Nieuw Zeeland  
16 november 2000.**